

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 2. Quandonam licet Reo appellare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

nisi crimen exceptum sit & in publicam perniciem tendens, ut hæresis, crimen læsiæ majestatis, proditio, veneficium, falsatio monetæ, vel committendum sit in privatæ personæ perniciem. Tunc enim tenetur complices patefacere, saltem quos non scit esse emendatos, alioqui non absolvendus: quia hoc saltem charitas exigit.

Resp. IV. Reus qui ad vitanda tormenta falsum crimen sibi imponit, ob quod sit morte plectendus, peccat mortaliter: quia est directè & positivè causa moralis injusta suæ mortis; cum falsâ sui infamacione directè moveat judicem ad injustam sui occisionem; estque tam sui homicida, quam qui alteri falso testimonio mortem infert, est illius homicida: cum autem homo non sit Dominus suæ vitæ ac membrorum, ei nunquam licet dare injuste causam destructionis ejus. Quare non potest absolvi nisi dicta revocet, etiam cum periculo quævis tormenta patiendi.

Q. 2. Quandonam licet Reo appellare?

Resp. Licet, si prudenter judicet sententiam esse iniquam: vel quia est innocens, vel quia si sit nocens, damnatus est ad pœnam justo graviorem, aut non est servatus ordo iuris; nam cuique licet iustum præsidium contra iniuriam sibi querere c. § 3. de Appellat. Atei non licet, si putet contrarium: cum appellacionis remedium non sit ad defensionem iniquitatis,

sed

sed ad præsidium innocentie institutum c. 61. de
Apellat. ex Conc. Later. alioqui faceret iniu-
riatum Judici, cui calumniam imponit, &
cuius officium impedit, tum adversario suo,
cuius iustitiam quantum potest perturbat ac
impedit. *Iniqua est omnis appellatio, ad quam
justitia inopia non coëgit.* ait S. Bern. l. 3. de Con-
fid. c. 2. unde iniuste appellans tenetur omni
iure ad impensas litis, & alia damna adver-
sario inde secura.

**Q. 3. Quid licitum est Reo circa poenam &
fugam?**

Resp. I. Reus justè damnatus ad mortem,
quam vitare fugiendo nequit, ex communī
tenetur ad locum destinatum preficisci, col-
lum parare, manus apponere, & facere ea,
quæ à Ministro Justitiae commode fieri neque-
unt, quia hæ actiones sunt necessariae saltem
moraliter ad executionem poenæ justæ, cum
sine illis non possit saltem convenienter &
commode poena justa executioni mandari:
unde censentur justè præcipi à Judice per sen-
tentiam mortis, ut convenienter exerceatur
justitia; & aliunde sunt de se indifferentes,
nec ex natura sua connexæ sunt cum morte.
Non licet tamen Reo exequi poenam mortis
aut mutilationis, v.g. venenum haurire, pectus
gladio transfigere, suspendi se præfocare, se
projicere è scala: quia se ipsum directè occi-
deret, quod nemini licet, sicuti nec se mutila-

L 4

re; &